

Forkvinnan í Javnstøðunevndini:

Altjóða Kvinnudagurin stóran týdning

- Kvinnan stendur í flestu for­um við høv­uðsábyrgdini av børnum og húsar­haldi, og hetta gongur útyvir hennara møguleikar at vinna sær inntøku og taka lut í samfelagsarbeiðið, so sum at fáast við politikk og átaka sær nevndar­essir. Soleiðis sigur Annika Wardum Joensen, forkvinna í Javn­støðunevndini, sum eisini undrast á, at samfelagið ikki væntar sær meira av pápunum, tá um umsorgan ræður

ALTJÓÐA KVINNUDAGUR

Ragnhild Ellingsgaard

- Skerjan av menniskjaliga frælsinum sæst longu hjá lítum børnum, har smágentur t.d. fáa at vita, at tær ikki skulu tosa ov nógv og ikki vera so villar. Vit skuldu heldur roynt at lært tær at fært seg fram, og istaðin fyri »Ver friðarlig!«, skuldu vit heldur sagt »Før teg fram«,»Verð lögmaður« og líknandi, heldur Annika Wardum Joensen

góðtaka, og neyðugt er, at vit tosa um hesi viðurskifti, sigur forkvinnan í Javnstøðunevndini.

Tey trý frælsini

Javnstøðunevndin fekk fyrspurning um at skipa fyri einum tiltaki á Altjóða Kvinnudegnum, men valdu tey at takka nei til hetta tilboð.

- Tann vanligi føroyingurin hevur ofta lyndi til at halda, at Javnstøðunevndin einans arbeiðir fyri kvinnum, og tí hildu vit ikki, at tíðin var búgvin til at fara undir slík tiltøk. Javnstøðunevndin arbeiðir fyri javn-

støðu hjá báðum kynunum, greiðir Annika frá.

Hon ivast tó ikki í týdninginum av Altjóða Kvinnudegnum, har dentur verður lagdur á at betra um viðurskifti, sum viðkoma kvinnum um allan heim.

- Eg havi serliga bitið merki í trý evni, sum viðkoma kvinnum í Føroyum í dag. Hesi eru figgjarligt frælsi, arbeiðsligt frælsi og menniskjalligt frælsi, greiðir Annika frá.

Um figgjarligt frælsi sigur Annika, at ein ikki kann sigast at vera heilt frælsur, tá ein figgjarliga er bundin av einum øðrum. Tað er ymiskt, hvussu kvinnur og menn uppliva hetta, sigur

hon og vísir frá svenskum kanningum, har niðurstøðan var, at ein maður kennir seg figgjarligan frælsan, tá hann ikki er bundin av eini mánaðarligari inntøku, meðan ein kvinna kennir seg figgjarliga frælsa, tá hon ikki er figgjarliga bundin av einum manni.

- Í Føroyum eru tað nógvur kvinnur, sum vinna millum 5.000 og 13.000 krónur um mánaðin, og er hetta ov lítið til at klára seg fyri.

Føroyskir menn hava í miðal nógv hægri inntøkur enn føroyskar kvinnur, og hóast útreiðslustøðið í dag er so høgt, at fá kunnu sigast at vera fræls, hava menn tó nógv betri møguleikar

fyri at kenna seg frælsan, sigur forkvinnan í Javnstøðunevndini.

Undir arbeiðsligum frælsi vil Annika leggja dent á, at einhvør eigur at hava møguleika fyri at útbúgva seg og arbeiða, har evnini og hugurin liggja.

- Tað skal ikki vera kynið, sum avgerð, hvar tú velur at arbeiða. Ei heldur figgjarlig viðurskifti. T.d. haldi eg, at vit gera ov lítið fyri tær ungu mammurnar, sum - tá tær fáa barn - gevast í skúlanum og gerast bundnar at forsorgarhjálp.

Um tær seinni ætla sær at fáa eina útbúgving, hava fáar ráð, tí tær tá noyðast at klára seg við lestrarstuðli. Hetta er at gera mismun á møguleikunum hjá kvinnum og monnum at nema sær útbúgving, greiðir Annika frá.

Viðari sigur hon, at kvinnan ofta hevur lyndi til at seta húsarhald og børn framum arbeiðið, millum annað tí at samfelagið væntar hetta av henni. Hervið koma vit eisini inn á ta menniskjaliga frælsið, har allar kvinnur skulu hava møguleika at fylgja teirra egnum ynskjum - og ikki lata seg stýra av umhvørvinum og væntanum hjá øðrum.

Tað sama skal so sjálvandi eisini vera galdandi fyri menn.

- Skerjan av menniskjaliga frælsinum sæst longu hjá lítum børnum, har smágentur t.d. fáa at vita, at tær ikki skulu tosa ov nógv og ikki vera so villar. Vit skuldu heldur roynt at lært tær at fært seg fram, og istaðin fyri »Ver friðarlig!«, skuldu vit heldur sagt »Før teg fram«,»Verð lögmaður« og líknandi, heldur Annika Wardum Joensen.

- Tá fáa vit tað klassiska býtið millum kvinnu og mann, sum eg meti er ótíðarhóskandi, har kvinnan framvegis hevur hovuðsábyrgd av húsi og børnum, og maðurin forvinnur pening. Eg haldi, at foreldur skuldu bæði havt møguleika at farið niður í arbeiðstíð, meðan børnini eru smá. Á tann hátt kundi bæði tikið lut í arbeiðs- og familjulívið, sigur Annika Wardum Joensen.

Børn ella arbeiði - bæði

Annika Wardum Joensen varð sett sum forkvinna í Javnstøðunevndini tann 6. desember seinasta ár.

Áhugin fyri javnstøðuarbeiði kom, tá hon sjálf fekk børn.

- Áðrenn eg fekk børn, hevði eg ongantið merkt til nakran serligan mun millum konufólk og mannfólk. Ikki uttan, at onkur arbeiðsgevari í eini setanarsamrøðu heilt álvarsamur spurdi, nær eg hevði ætlanir um at fáa børn, greiðir Annika frá.

Men tá børnini so komu, fekk Annika av álvara at merkja, hvussu torført tað kann vera hjá kvinnum at fáa arbeiðið, familju og heim at ganga saman í eina hægri eind.

- Eg kendi tað, sum at eg sjálf skuldi fáa alt at ganga upp, og dugdi illa at biðja um hjálp. Hetta er júst trupulleikin við væntanunum, sum liggja í luftini og ikki verða sagdar hart. Vit gita, men kunnu als ikki vita, hvat hini hugsa. Og eg kann ikki briksla nakran fyri, at eg ikki visti, hvat eg vildi ella skuldi. Júst hetta - »hvat vilt tú?« - haldi eg vera so týdningarmikið at tosa um.

Eitt dømi um, hvat samfelagið væntar í dag, er at mammam arbeiðir á niðurstøðum, har niðurstøðan var, at ein maður kennir seg figgjarligan frælsan, tá hann ikki er bundin av eini mánaðarligari inntøku, meðan ein kvinna kennir seg figgjarliga frælsa, tá hon ikki er figgjarliga bundin av einum manni.

- Í Føroyum eru tað nógvur kvinnur, sum vinna millum 5.000 og 13.000 krónur um mánaðin, og er hetta ov lítið til at klára seg fyri. Føroyskir menn hava í miðal nógv hægri inntøkur enn føroyskar kvinnur, og hóast útreiðslustøðið í dag er so høgt, at fá kunnu sigast at vera fræls, hava menn tó nógv betri møguleikar

Kring heimín við Per Gúnt

Gríma fer næsta leygar­dag undir enda­brestin av teirra 25. leikári, og hetta verður gjørt við stórleikinum »Per Gúnt« eftir Henrik Ibsen. Axel Tórgarð hevur týtt leikin til føroyskt og Eyðun Johannessen hevur leikstjórnað teimum 10 leikarunum, sum skulu spæla sjónleikin

Eisini í Dovrafføllunum verður dansað og sungið. Hans Tórgarð spælir ungí Per Gúnt

Mynd: Jens Kr. Vang

Um miðan aldur er Per vorðin til ein fjakkandi gorklakk, ið hevur tikist við alskyns ivasamt handilsvirksemi, so sum flutt trælir til Amerika, gudamyndir til Kina og gjørt prestar út við rom og biblum.

- Leikurin er ein tragedia-komedia og alt har imillum. Hann er eisini eitt stórt ævintýr, sigur Eyðun Johannesen.

Tveir leikarar spæla Per Gúnt. Hans Tórgarð og Páll Danielsen. Hans spælir Per Gúnt yngri og inn í umleið helvtina av lívsleið hansara og Páll Danielsen spælir Per Gúnt eldri.

Tíðin leikurin gongur fyri seg í er umleið fyrru helvt av 1800 talinum, men hann kundi saktans eisini gingið fyri seg í endanum av 19. öld og inn í 20. öld, har hann endar aftaná krigsárin.

Tað eru eini 40 leiklutir í Per Gúnt, so tað merkir, at leikararnir hava fleiri leiklutir. Nógvir dansur er eisini við í leikinum, tað verði seg alt frá eksotiskum dansi hjá arabaragentunum til trølladans hjá dovratrøllunum.

- Venjingarnar hava verð intensivar, og tað er ikki fyrr enn nú teir seinastu tiggju dagarnar, at leikararnir eru við at fáa eina heild burtur.

Leikurin er tríggar tímar, og veit Eyðun Johannessen at siga frá, at leikurin hevur einaferð verið spældur í fullum líki í Frankariki, og tá tók hann sjei og ein hálvan tíma.

- Í Per Gúnt mást tú finna tín egna vinkul at

spæla leikin út frá, og vit hava valt okkara.

Allir leikararnir hava

verið við í leikgerðini og at byggja pall, so hetta er eitt stórt felagsverk. Gríma

feignast eisini um, at Axel Tórgarð enn einaferð hevur umsett teimum ein leik.

Arabaragentur koma sum ein fatamorgana fram fyri Per Gúnt í oyðimørkini í Egyptalandi

Mynd: Jens Kr. Vang

Nær er altjóða kvinnudagur?

Sosialurin hevur verið úti við penninum og linsuni og spurt nøkur fólk á gøtuni um tey vita, nær altjóða kvinnudagurin er

VOX POP

Ingrid Bjarnastein

Bjarni Nattestad, 19 ár

Eg áni ikki nær hann er! Men tað merkir helst, at tú skalt ansa eyka væl eftir konufólkunum tá, og tey fara helst at plága teg um at keypa rósur. Hvør veit? Kanska eg fari at gera okkurt burturúr degnum í ár.

Ingun Schiller, 32 ár

Kvinnudagurin er 8. mars. Og ja, tað er gott at hava ein kvinnudag, sjálvt um tað ikki júst er tað eg gangi mest uppi. Tað eru jú rættindi, sum kvinnur hava bart fyri í fleiri ár, og ein dagur, sum kvinnur sjálvar hava tikið stig til at hava. Eg havi ongar ætlanir um at fara til nøkur tiltøk, sjálvt um eg okkurt árið havi verið til okkurt uppi í Norðurlandahúsinum.

Elisabeth Grækarisdóttir Magnussen, 21 ár

8. mars. Tað er ordiliga gott at hava ein kvinnudag, tí kvinnur hava jú verið kúgaðar í fleiri ár. Um eg fari at gera nakað veit eg ikki, men eg eri limur í Havnar Kvinnu­arbeiðarafelag, og tað er eitt av mínum iskoym til kvinnudagin.